

tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed herpaa. Tillige tillader jeg mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Bilag 9 i Landstingets Betænkning, som indeholder et Andragende fra Vedby og Omegn, der gaar ud paa, at denne Plads kunde blive sat i Forbindelse med Banen fra Slagelse til Værsløv. Hvad enten det maatte kunne ske paa denne Maade, som her er antyndet i Andragendet, eller ved en eventuel Privatbane fra Høng til Tølløse, skal jeg slet ikke her udtale mig om; men jeg haaber, at den ærede Minister, som allerede tidligere har udtalt sig som velvillig stemt overfor Tanken om en saadan Privatbane med Statstilskud fra Høng til Tølløse, fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Den ærede Minister var saa venlig for et Par Aar siden at udtale, at han ikke kunde være uvillig i saa Henseende; han gav ikke noget bestemt Løfte, men han var ikke uvillig til eventuelt at lade foretage en Undersøgelse af denne Linie, og jeg tillader mig at spørge den ærede Minister, om han ikke ved at lade foretage en saadan Undersøgelse vilde lette Bestræbelserne for at bringe denne Sag frem. Hvorvidt denne Sag overhovedet skal vedtages, og hvad man videre skal foretage i Sagen, agter jeg ikke her at komme ind paa. Jeg ønsker at reise Spørgsmaalet. Det er kun en foreløbig Undersøgelse af Linien, som jeg i dette Øieblik tillader mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa.

### Judenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører mente, at Sagen kunde komme til at ligge saaledes for, at Sidebanen ikke blev bygget paa Grund af Vægning fra en Kommunes Side mod at yde Tilskud, og forudsatte at ogsaa hele Banen kunde falde, fordi man vægrede sig ved at yde Tilskud — Sligt kan jo altid forudsættes. Naar den ærede Ordfører udtalte den Tanke, at saa denne Sidebane maatte komme til at falde bort, benægter jeg ikke, at det kunde være rigtigt, men det forekommer mig lidet nyttigt at diskutere det Spørgsmaal nu. Jeg faar nemlig forhaabentlig nu en Lov i Haanden om Anlægget af en Slagelse-Næstved Bane med en Sidebane til Skjelsør, og saa har jeg ikke Andet at gjøre end at bygge den eller lade være at bygge den. Hvis man altsaa ikke vel kan faae den nævnte Sidebane eller i det Hele faae denne Bane gennemført, bliver Spørgsmaalet optaget paany til Lovgivning. Hvis det nu skulde vise sig, at man ikke har Interesse for Lokalbanelen og for Sidebanen og den mere lokale Retning, vil jeg, uden at binde mig, da nærmest være

stemt for at optage den Linie, jeg oprindelig foreslog, nemlig Klættebjerg—Juglebjerg—Næstved-Linien. At diskutere Eventualiteter, som man ikke bør forudsætte, eller at komme nærmere ind paa dem, skal jeg imidlertid dog afholde mig fra. Værsløv-Banen er jo tydeligt nok i Landstingets Betænkning forudsat udsat og jeg anser det ogsaa for kun at være et Tidsspørgsmaal, naar man vil tage denne Bane frem; hvilke Linier der da komme til at slutte sig til, trænger jo til nærmere Undersøgelse. Bilagene Nr. 9 og 10 skulde jeg nærmere studere. Ja, jeg er meget villig dertil, naar jeg faar bedre Tid; saa skal jeg nok studere disse Bilag noget mere. Det er jo Fremtidsspørgsmaal, som jeg nok skal behandle med al Omhu. — Jeg ønskede endnu at gjøre en Bemærkning til den ærede Ordførers Slutningsforedrag foreleden, hvori den ærede Ordfører sagde, at til Kompromisset om de 40,000 Kr. pr. Mil var den ærede Ordfører og Udvalget kommen uden Ministerens Hjælp, og nu skulde Ministeren værsgod hjælpe dem i Landstinget ned til 25,000 Kr. Jeg skal dertil sige, at det kan den ærede Ordfører ikke vide noget Rigtigt om. Den ærede Ordfører veed ikke, om han havde faaet dette Lovforslag i denne Skikkelse, hvis det var kommet herind uden Ministerens Hjælp, og den ærede Ordfører veed heller ikke, om det Krav paa 40,000 Kr. kunde gennemføres uden Ministerens Hjælp. Jeg veed meget godt, at jeg bliver ansvarlig for den Lov, der bliver given, og jeg skal ikke vægre mig ved at tage Ansvar for det, men hvilken Rolle, Ministeren har spillet i Forhandlingen, inden Sagen kom her, og med Hensyn til det egentlige Kompromis, er den ærede Ordfører ikke fuldt i Stand til at bedømme. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører skal sige, at Ministeren ikke hidtil har taget sig af Sagen og nu først skal til at begynde. Hvis Ministeren vilde tage Sagen i den Retning, den ærede Ordfører forlangte af mig igaar, tror jeg, det vilde bringe Sagen til at strande i Stedet for at føre den igennem; men ved at gaa den Vej, som den ærede Ordfører nu endelig ogsaa har sluttet sig til — og i Dag er den ærede Ordfører jo blidere stemt i det Hele taget — tror jeg, Sagen kan gennemføres. Derfor slutter jeg mig til Forslaget, som det foreligger nu.

**Berg:** Jeg troede ikke, at denne Sag skulde have givet Anledning til Forhandling, jeg troede, at Folkethinget havde sagt sit sidste Ord allerede ved 2den Behandling. Den ærede Ordfører vilde det imidlertid anderledes, og jeg kan da ikke nægte mig at